

Representantforslag nr. 89

(2008–2009)

fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Harald T. Nesvik,
Jan-Henrik Fredriksen og Vigdis Giltun

Dokument nr. 8:89 (2008–2009)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Harald T. Nesvik, Jan-Henrik Fredriksen og Vigdis Giltun om å be Regjeringen, innen utgangen av 2009, legge frem forslag om en takordning for hvor mye den enkelte selv skal dekke av utgifter til nødvendig tannbehandling

Til Stortinget

BAKGRUNN

Forslagsstillerne er av den oppfatning at tiden er overmoden for en tannhelsereform i Norge. Formålet med en slik reform må, slik forslagsstillerne ser det, være å sørge for at økonomiske hensyn ikke er utslagsgivende når det gjelder hvorvidt enkeltmennesker har mulighet til å benytte seg av denne typen helsetjenester. Forslagsstillerne er av den oppfatning at tennene skal behandles som en del av kroppen, og at det derfor må eksistere refusjonsordninger for denne typen helsetjenester, slik det er med den øvrige helsetjenesten.

Det vises til St.meld. nr. 35 (2006–2007) Tilgjengelighet, kompetanse og sosial utjevning. Framtidas tannhelsetjenester. Følgende merknad var å finne i Innst. S. nr. 155 (2007–2008):

"Komiteen viser til at det er historiske og økonomiske årsaker til at tannhelsebehandling og sykdommer i munnhulen er atskilt fra resten av helsevesenet. Denne ulikheten i tilnærming til sykdommer i munnhulen kontra annen behandling av sykdom gjør at enkelte grupper av befolkningen får svært høye utgifter til behandling."

Forslagsstillerne viser i denne sammenheng til at følgende forslag fra Fremskrittspartiet og Venstre ble

nedstemt av de øvrige partiene under behandlingen av den ovennevnte stortingsmeldingen:

"Stortinget ber Regjeringen fremme en opptrapningsplan for innføring av offentlig finansiering av tannhelsetjenesten."

Forslagsstillerne er av den oppfatning at det er behov for en offentlig finansiering av tannhelsetjenesten, og at dette ville vært et meget viktig tiltak, spesielt for den delen av befolkningen som er dårligst stilt økonomisk.

Det vises i denne sammenheng til følgende komitémerknad i Innst. S. nr.155 (2007–2008):

"Komiteen viser til at andelen tannløse i voksenalderen er mindre for hvert år. Til tross for denne gledelige utviklingen er det fortsatt grupper som har dårlig tannhelse. Dette gjelder spesielt personer med funksjonsnedsettelse, medfødte sykdommer, kreftsykdom, enkelte grupper av innvandrere, eldre og enkelte kronikergrupper. For dem som ikke oppsøker tannlege, skyldes dette flere forhold, blant annet: økonomi, livssituasjon, angst eller andre årsaker.

Komiteen deler tannhelsemeldingens konklusjon om at den sosiale ulikhet i tannhelse i stor grad følger sosial ulikhet i helse. Komiteen støtter behovet for å redusere sosial ulikhet i helse og anser at skarpere fokus på tannhelseområdet for dem som trenger det mest, bør være et hovedanliggende."

Forslagsstillerne viser i denne sammenheng til en undersøkelse utført av Dorte Holst, Irene Skau og Jostein Grytten, gjengitt i Tannhelsemeldingen, som viser at tilfredshet med egen tannhelse følger utviklingen knyttet til inntekt. Undersøkelsen viser at 14 pst. av de med inntekt under 200 000 kroner er av den oppfatning at egen tannhelse er meget dårlig, mens kun 2 pst. av de med inntekt over en million kroner er av samme oppfatning.

Forslagsstillerne vil videre vise til Innst. S. nr. 194 (2000–2001) hvor en samlet sosialkomité skrev følgende:

"Komiteen mener at det skille som eksisterer mellom tannhelse og øvrig helse, framstår som kunstig, fordi sykdommer i munnhulen påvirker den allmenne helsetilstanden på linje med, og noen ganger også i større grad, enn ved annen sykdom."

Forslagsstillerne mener derfor at det er på tide å fatte de vedtak som er nødvendige for å ivareta det som det tilsynelatende er tverrpolitisk enighet om.

Dagens lov om tannhelsetjenester definerer enkelte grupper som har rett til gratis tannhelsetjenester. Dette gjelder blant annet barn og unge, personer i institusjonsopphold, funksjonshemmede og rusmiddelmissbrukere. Det vises videre til at personer med definerte diagnoser og/eller sykdomstilstander i munnhulen kan få offentlig finansierte tannhelsetjenester etter trygdens regelverk. I 2005 ble det utbetalt ca. 0,75 mrd. kroner som refusjon over trygdens budsjett til tannbehandling (0,85 mrd. kroner i 2006).

Det vises videre til St.meld. nr. 35 (2006–2007) hvor det kommer frem at gjennomsnittlig utgift per person som har vært til tannlege i 2006 er 2 679 kroner.

Forslagsstillerne mener det er behov for en omfattende tannhelsereform i Norge, der den enkeltes økonomiske situasjon ikke er avgjørende for hvorvidt

man har råd til å skaffe seg nødvendige tannhelsetjenester. Forslagsstillerne mener dette bør gjøres gjennom å etablere et øvre egenandelstak for hva den enkelte selv må betale for tannhelsetjenester som er sykdomsrelaterte. Videre er det, slik forslagsstillerne ser det, behov for en forbedring av tannhelsetjenestetilbudet til de grupper som i dag har rett til gratis tannhelsetjenester i tråd med lov om tannhelsetjenester.

Forslagsstillerne mener departementet må utarbeide kriterier for nødvendig og forsvarlig tannlegebehandling, hvor man skiller mellom hva som er kosmetisk behandling og sykdomsrelatert behandling. Videre må det etableres et avtaleverk mellom myndighetene og Den norske tannlegeforening knyttet til refusjonstakster og andre rammevilkår for en slik ordning.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag for Stortinget, innen utgangen av 2009, om en takordning for hvor mye den enkelte selv skal dekke av utgifter til nødvendig tannbehandling.

29. april 2009